

13. jun. 1979

FAKTA

Dato:

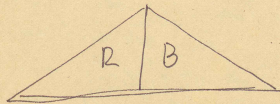
13. jun. 1979

Sidetæl:

Værkstedsbog 1 79 s. 3-5

11-6-79.

7) den sidste tid er tænkt
på igen at oprette R+B opstiel med
rene mellemrum. Det er som JS nu
kan se nogle nye mønstre i proportionen.
Samtidig tilføjes JS af dette ud fra et
best. form/forveksling. Ligesom de kunne
måle mine handlinger. Når det her gang
er det samme sel. strukturer JS bringer kan
JS hvad der sker når JS yder dette &
hvad der sker når JS mæler på en
fast (træ/marmor) flade, når JS anvender
en supende elastisk (sejldug) hvad når JS
bringer tall, etneforve, goudche, postel o.s.v.
hvad sker når JS andre formel/størrelse
o.s.v. - o.s.v.

13-6-79.

Hur gennemsel de bemærkede mor-
-turer. Kan tydelig se hvad der er JS her
af ord. Han taler om den ud fra de anvendte forve-
ofte også lader til at være strukturer færdig af
forve. Disse arbejder er meget tydelige ud-
-tryk for det dille man JS befinder sig
i (som JS måske stadig befinder sig i)
& måske endda altid vil befinde sig i)
mellom det helt rene maleri & en eller anden

form for figuration. At alle at jeg forespørgte at
for disse to dele til at prøves i en koppe-
sagtelse (17 s. m.) i høj grad deres forskel-
-hed ved at se, 17 har senere prøvet om
de kunne fungerer parallelt - side ved side.
Spørgsmålet er hvordan kan man ind-
-føre en figuration uden at miste den
malerske frihed - uden at gøre selv de-
-malingen til en skilt for figurationen?
Psykologisk forholder der sig nok sådan at
17 har svært ved at give afkald - 17 vil
have det hele, reservert kan det blive
at 17 så slår ingen ting. Hvis 17 kunne
give afkald og bringe Lilbunds i en ting
ville der være større sandsynlighed for at
17 opnåede den rigdom 17 søg. ved at
ville omfulde det hele.
Med R+B prøvede 17 at afstille nogle open-
-er helt for mig selv men efter hinanden følte
det som en uprihed - som en alfor hurtig
udtømming af min heder. Selv følgende er
min hederne i alle udformt det er min
forbedede følelse af at skulle give afkald
der gør sig gældende.

(Atten)

Det er en kendsgerning at arbejdet med
monter enten af uretæts eller egne (især egne)
teker sætter en masse i gang hos mig.
I mod selvsig til når 17 arbejder helt uden
under materiale, selv malingen hvor 17 føler
mig svævende, næsten som i et tomrum.

Måske hængt det sammen med hvad
Jean-Olivier Huc leux taler om når han
siger: Je peins sous partition — —, at jeg
føler nødvendigheden af et holdpunkt, et
udgangspunkt, en på forhånd givet struktur
der kan lede mig gennem arbejdet.
Når jeg arbejder ~~me~~ alene mod selve under-
-processen er det som mangler jeg noget
konkret og føler ofte et valg af en første/
form for tubet, hvad jeg ikke gør — når
jeg har et eller andet billede — for som på
en måde begrundet valg, fordi det højeste
valg er præget med at jeg valgte netop
dette billede der så, meget langt, betinget
måske lige for — for de andre valg.
Det er vel noget af det samme som gør
sig gældende når jeg bruger en geometrisk
struktur der jo er noget på forhånd givet
som jeg kan manipulere med og ud fra.
Det er sandsynligvis vanskeligt for mig når jeg
forsøger at slippe geometrien (selvom det
aldrig bliver en lille rest af den tilbage).
Dette kunne dybe på at jeg har vanskeligt ved
at tænke og handle hvis der ikke er et kon-
-kret grundlag og udgangspunkt. Hvis som jeg
har mere styr på mine tanker når jeg som
min ned skriver dem, hvori er det at tænke —
— for mig) at tænke "ud i luften".